

[Hendriksen.]

lem jo nu til Slutning i den Betænkning, der foreligger, indtaget en ganske ny Position, fundet paa et nyt Argument efter det ærede Medlems og hans Partis Mening i denne Kamp imod et Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, idet det ærede Medlem nu paastaar, at dette Forslag er grundlovsstridigt. Det er efter min Anskuelse noget fuldkommen nyt, en ganske ny Paastand; det er, for at bruge et Udtryk, som i hvert Fald maa være tilladeligt, en ganske ubestemt og ubevislig Paastand.

Det ærede Medlem har i sin Tale gennemgaaet Flertallets Betænkning; og jeg maa derfor have Lov til ganske kort ogsaa at fremføre nogle Betragtninger vedrørende Socialdemokraternes Betænkning. Det ærede Medlem siger her om Spørgsmaalet „grundlovsstridigt“, at der i Grundlovens § 85 staar, at Borgerne har Ret til uden forudgaaende Tilladelse at danne Foreninger i ethvert lovligt Ojemed. Ja, det er jo saa sandt, som det er sagt og skrevet; og der er vel ingen her i det høje Ting, der vil kunne tænke sig, at man vilde hindre Borgerne i at danne Foreninger i lovligt Ojemed. Men naar Ojemedet ikke længere er lovligt, bliver Sagen en ganske anden. Denne Paastand om, at Lovforslaget er grundlovsstridigt, tror jeg nok, at det ærede Medlem vil faa meget svært ved at føre Bevis for, det vil sikkert vise sig fuldstændig umuligt for det ærede Medlem at føre den Opfattelse igennem, selv om han gaar lige til Højesteret — som jeg for øvrigt ikke ved, om det ærede Medlem nærer saa stor Respekt for. Det ærede Medlem har jo udtalt sig saaledes — særlig om Kolindsundsagen, men i Tilslutning til Spørgsmaalet om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden —, at jeg ikke ved, om det ærede Medlem sætter Pris paa at faa en Udtalelse derfra. Men hvis det ærede Medlem gør det, vil det ganske sikkert vise sig, at dette Forslag, hvis det bliver til Lov, er fuldstændig grundlovs-mæssigt. Socialdemokraterne siger ogsaa, at vi ønsker, at Domstolene skal lovgive. Jeg forstaar ikke, hvad der menes med dette Udtryk; der er ingen af Flertallets Tilhængere, der ønsker, at Domstolene skal lovgive. Det er Rigsdagen, der skal lovgive; og det er Domstolenes Sag at fortolke Lovene. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bruger ogsaa i sin Krig imod et Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden en hollandsk Lov af 24. December 1927 om Regler for kollektive Arbejdsoverenskomster; det ærede Medlem støtter sine Betragt-

ninger bl. a. paa denne Lov; men det ærede Medlem undlader at oplyse om, hvad der staar i denne Lov; og en saadan Henvi- ning i al Almindelighed til en hollandsk Lov af 24. December 1927 forekommer mig ikke at have overordentlig stor Betydning. Og naar det ærede Medlem og hans Parti endvidere henviser til det tyske Riges Grundlov af 1919, §§ 159 og 165, vil jeg sige, at der fører det ærede Medlem ikke noget Bevis for sin Paastand, men tværtimod for vor Paastands Rigtighed. Thi om det, der her staar i det tyske Riges Grundlov, kan jeg sige: Ligesaa hos os. I § 159 er der Tale om, at Foreningsfrihed til Værn for og Fremme af Arbejdsvilkaar og økonomiske Betingelser er garanteret for enhver og i alle Erhverv. Alle Aftaler og Forholdsregler, som søger at begrænse eller hindre denne Frihed, er retsstridige. Akkurat det samme gælder her. Og Regelen i § 165 om, at Arbejdere og Funktionærer er berettigede til i Samarbejde og paa lige Fod med Arbejdsgivere at medvirke saavel ved Fastsættelse af Løn- og Arbejdsbetingelser som ved den økonomiske Udvikling af de produktive Kræfter, og at Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer og gensidige Overenskomster anerkendes, gælder ogsaa hos os, idet vi udtrykkeligt i det Forslag, her er til Behandling, undtager det Omraade, der ligger under den faste Voldgiftsret; det hedder udtrykkeligt, at de i Lov om den faste Voldgiftsret omhandlede kollektive Aftaler berøres ikke af nærværende Lov.

Efter at have anført et Utal af Grunde mod Forslaget siger det ærede Medlem i sin Betænkning: „Af disse og mange andre Grunde“ — de mange andre Grunde har vi ikke faaet noget at vide om, men dem kan vi maaske vente at faa ved tredie Behandling. Derimod glæder det mig at se af det socialdemokratiske Mindretals Betænkning, at dette Mindretal nu er ganske klar over, at der er noget, som hedder rimelige Prisaftaler, det har man ikke tidligere haft rigtig Forstaaelse af, navnlig ikke i de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, den Gang Spørgsmaalet om urimelige Prisaftaler var under Behandling her i dette høje Ting, men det glæder mig at konstatere, at man fra socialdemokratisk Side slaar fast, at der er noget, som hedder rimelige Prisaftaler; derigennem er allerede noget naaet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at det Lovforslag, der nu var under